

POSŁANSTVO IN USODA ŽENE V KOMUNISTIČNEM SVETU....

Na enainvajsetem komunističnem kongresu 1. 1959. v Moskvi so bile jasno začrtane osvajaške gospodarske osnove kot predpogoji za dokončno osvojitve sveta. Izrečno je bilo poudarjeno, da bo v predvidenih petnajstih letih, po letu 1970., Sovjetska Rusija v

splošni proizvodnji na vseh področjih prehitela Združene ameriške države in ostali "kapitalistični" svet in s tem zagotovila svojim ljudem zavirljivo visoko življenjsko raven, postala vodilna sila, nemotena gospodarica sveta.

Zato je popolnoma razumljivo, da je sovjetska komunistična stranka v to svetovno gospodarsko tekmo, ki je sama na sebi zopet samo sredstvo k popolnem zaslužnjenju sveta, vključila tudi ženo in ji pri izvedbi tega širokopolnega načrta, namerno prizorajoč njeno naravo, njeno naravno poslanstvo in zmogljivost, dalo svojstveno nalogo.

Sedanj izoblikovalec komunističnega sveta, diktator N. Kruščev, je posvetil v svojem obširnem govoru celo poglavje o poslanstvu žene v komunističnem svetu.

Najprej je osmešil njeno poslanstvo v družini, prezaoplenost v "utrujajočem in dolgočasnem" gospodinjstvu potem pa po znani materialistično dialektični logiki istočasno nakazal rešitev sodobne žene v izgraditvi pravega komunizma in v njeni popolni vključitvi v komunistično gospodarstvo in atomsko industrializacijo.

Z organiziranjem sodobnih poklicnih ženskih šol, počitniških taborišč, zdravstvenih zavodov, hoče komunistično vodstvo podaljšati in utrditi žensko fizično zmogljivost in jo tako usposobiti za največja dela.

Vsa ta načrtna komunistična prizadevanja imajo en sam namen: *Izmaličiti naravno poslanstvo žene in s tem družine same kot žibelko človeštva, človečanstva, neusahljivi vir ljubezni in vseh tistih številnih vrlin, ki človeka plemenitijo in ga neprestano ohranjajo kot večno "krono stvarstva" in jo prisilno vključiti v načrtno izgrajevanje in osvajanje sveta.*

S tem načrtnim prizadevanjem skušajo ubiti v ženi smisel za razmišljanje, duhovne dobrine, njeno prirojeno poslanstvo in družini pri vzgoji otrok, ki je po večni Zamisli žibelka duhovnosti, vsake kulture in človeškega napredka sploh!

Žena naj postane robot! In prav to je sodobna vsebina komunističnega osamosvojitvenega ženskega gibanja, še več, po komunističnem ukazu... dolžnost in naloga, ki jo mora izvršiti in doprinesti pri izgrajevanju komunističnega sveta!

Zdravstveni minister, M.D. Kovrygin, je šel v svojem izoblikovanju sodobne komunistične žene še dalje. V svojem pozivu na komunistične "kulturnike" je razvil sodobni ideal ženske v sovjetski literaturi: žena, ki nosi opeko, koplje jarke, gradi ceste, oblikuje kamne i.t.d....

V knjigi *"The Settlement of the Woman's Question in the USSR"* pisatelj W. Bilshay enači in brani ženo z možkim v fizičnem in duševnem pogledu. Med drugim tudi trdi, da bi tisti, ki bi to fizično in duševno enakost tajil, izmalili pravo žensko dostojanstvo.

Podobno je s položajem žene v družini. Lenin je vlogo žene v družini in v njo družino samo jasno opredelil. V komunistični družbi družina ne zadržuje tistega naravnega poslanstva in ni najmanjša naravna gospodarska enota iz razloga pač, ker je po komunistični miselnosti, kotiče, vir človeške sebičnosti. Osnova in gibalno "komunistične družine" je neprestana rast in vključevanje v komunistično družbo, v vanje v komunistično družbo, v kateri ne bo več poudarka na človeku poinducen pač pa človeku vključenem v komunistično družbo. Razumljivo, da v tako pojmovani družini ni mesta za vzgojo otroka, ne mesta za prepotrebne duhovne dobrine kot so medsebojno spoštovanje, ljubezen, prijateljstvo, zakonska zvestoba i.t.d.... ki oplenitijo človeka, družino samo in po njej ves človeški rod.

In prav zaradi težkega dela, njeni načrti, nenaravni gospodarski vključitvi, nepriznavanju njene biološke in fizične posebnosti so vidne občutne posledice pri rodnji otrok. Vključ organizacijskemu prizadevanju komunistične

vlade in številnim ugodnostim, ki jih imajo noseče žene, ja Sovjetska Zveza edina država na svetu, v kateri je največ prezgodaj rojenih, edonošenih otrok. Ta primer je najbolj pogosten pri navadnih delavkah.

Cepprav država nagraduje in daje javno priznanje materam številnih družin, je splošen prirastek celotnega prebivalstva nezadovoljiv. Posledično je sovjetska komunistična vlada že med zadnjo svetovno vojno, 8. julija 1944. in kasneje podprla in zaščitila nezakonke otroke in s tem vzpodbujala mladino k izven zakonskemu spolnemu izživljanju. Za usodo tako ponižanega dekleta se komunistična vlada ne zmeni. Zanj je važno, da delovna moč, ki je neobhodno potrebna pri komunističnem osvajanju sveta, neprestano raste.

Z ozirom na komunistično pojmovano družino je otrok že od

rojstva dalje iztrgan iz naravnega družinskega okolja, mater in očetu, ter postavljen v državna vzgajališča. Ženi, materi, je tako odvzeto njeno naravno poslanstvo; *skrb in vzgoja otroka*. Od tod torej njena, po komunistični načrti zamisli, prisilna in vsestranska fizična zaposlitev, vključno notranjen prisilno naseljevanje še neobljudenega razsežnega sovjetskega ozemlja.

Sodobna žena je pri vsem tem komunističnem državnem skrbstvu oropana osnovnega človekovega dostojanstva in zaslužnjenja po vsemogočni državi. Znašla se je zopet v položaju, iz katerega jo je rešilo krščanstvo. In to sodobno komunistično žensko suženjstvo je veliko bolj občutljivo, pereče, ker se poraja iz zlaganega osvobodilnega komunističnega ženskega gibanja.

Ludvik Jamnik

KNJIGE IN REVJE

• **SLOVENSKA POT**, št. 3-4 zofske probleme se zanimajo, je izšla in prinaša naslednje vsebino: Skof dr. Gregorij Rožman (Pavle Verbič), Usodna doba med dvema vojnoma (P.V.), Vojna in politika, Stevilni pregled prebivalstva Slovenije (-k), Nauki jalstke konference (dw), Glasovi in mnenja (Razgovor z dr. Krnjevičem).

• **DER DONAURAUM**, revija Inštituta za Podonavje na Dunaju, prinaša v 4. zvezku 4. letnika med raznimi poročili tudi dokaj poročil o Slovencih. A (nton) L (ipovšek) poroča o duhovni podobi slovenskega matu-ranta, kakor jo je pokazala anketa, ki jo je izvedla komisija petih sociologov po nalogu "Filozofskega in sociološkega društva LR Slovenije". Vprašalne pole so bile razdeljene 1246 osmošolcem v Sloveniji.

Na vprašanje, za kakšne filo-

HRVATJE IN JUGOSLAVIJA

V dopolnilo našega poročila o razgovoru z dr. J. Krnjevičem, ki smo ga objavili v izveščku v decemberski številki lanskega leta (str. 1) ponatiskujemo iz Klica Triglava (štev. 248, str. 9-10) nadaljnje pismo dr. Krnjeviča g. Farkašu, s katerim zaključuje svoje razgovore:

"Spoštovani gosp. Farkaš! Hvala za Vaše cenjeno pismo. Za 'Klic Triglava' Vam pošiljam odgovor na tri stvari, katere mislim je treba razjasniti v zvezi z najinim razgovorom meseca oktobra.

Kot prvo je točna pripomba urednika 'Klica Triglava', da nisem odgovoril na Vaše vprašanje o demokratski Jugoslaviji. Dejansko sem, ko sem Vam ob najinim razgovoru diktiral moje odgovore, prežl na to odgovoriti, a to bom dogovoril sedaj: ne verjamem v možnost demokratske Jugoslavije. In to zaradi imperialistične mentalitete Srbijancev. Res da Srbijanci mnogo govore o svojem demokratizmu, toda v resnici so hegemonisti in imperialisti najslabše vrste. Da

ljubezen 17,8%, žrtvovanje za druge 13,1%, žrtvovanje za ideale družbe 9,8%.

Izbira poklica je pokazala naslednjo lestvico: zdravniki 37%, profesorji 8,5%, psihologi 0,9%, farmacevti 0,9%, biologi 0,2%, kemiki 1,9%, agronomi 1,4%, arhitekti 2,3%, gradbeni inženirji 0,7%, strojni inženirji 1,2%, pravniki 2,3%, gospodarstveniki 1,8%, časnikarji 0,5%, duhovniki 0,2%, diplomati 0,3%, častniki 0,4%, umetniki 2,7%.

Anketa je bila sicer tajna, toda pisali so jo med šolskim poukom v razredih v prisotnosti profesorjev.

Po ljubljanskem dnevniku **Delo** poroča o Kardeljevem govoru v Mariboru, v katerem je

ni bilo v Jugoslaviji nikdar prave demokracije, za to so oni odgovorni. Ceprav tvorijo Srbi le manjšino v Jugoslaviji, so imeli v vsakem parlamentu Jugoslavije dvotretjinsko večino. Te večine so bile narejene s falsificiranjem demokratičnih načel. Srbijanski okrajni glavarji so ustvarjali srbske večine s ponarjanjem volitev v krajih, kjer živi madžarska in nemška manjšina v Vojvodini a na jugu v Macedoniji in na Kosovu in v Metohiji in poleg tega še v Črni Gori. Na takih lažnih večinah so Srbijanci temeljili svojo upravičenost, da drže vso oblast v državi. To je demoraliziralo vladajoče srbijske politične stranke (radikale in demokrate) in vse politično življenje Srbije ter neobhodno privedlo do kraljevske diktature ter do onega kar se je dogodilo 1. 1941. Še poraznejše je za Srbijo, da nikogar ni bilo v Srbiji in Beogradu, ki bi te metode obsodil in rekel, da vodijo v pogubo. Ne vidimo tega niti po 1. 1941. Prečanski Srbi so igrali pri tem le vlogo druge ali tretje

povdaril, da morajo bolj razviti predeli Jugoslavije pomagati gospodarsko zaostalim predelom. Dokler se ti predeli ne dvignejo, ni mogoče dvigniti življenjske raven naprednejših delov države.

Po tržaški **Demokraciji** poroča o spomenici političnih predstavnikov Slovencev, ki so je predložili italijanski vladi ob 5. obletnici podpisa londonskega memoranda glede Trsta.

Ostala poročila se nanašajo na pomanjkanje električne energije, rudniški zakon (30.6.1959), načrt za kanal v Vzhodni Slavoniji in proste trgovske cone. Med knjigami poroča o knjigi, ki je izšla v New Yorku; Josef Kalvoda, *Titism and Masters of Imposture*, Vantage Press Inc. 320 strani.

vrste, kot štafata Srbijancev, ki so jih uporabljali v svoje imperialistične namere. Na osnovi tega, kar sem doživel s Srbijanci, a prišel sem do njih brez predsodkov, ne verjamem da je mogoče to mentaliteto spremeniti in karkoli resnega temeljiti na sladkih besedah Srbijancev o demokraciji.

Kot drugo bi odgovoril Peregrinu, ki pravi, da ne vidim ničesar drugega kot samo Hrvatsko. Moja prva in glavna dolžnost je braniti toliko napadano Hrvatsko in hrvaški narod, ker sem glavni tajnik one politične organizacije, kateri je hrvaški narod izkazal ogromno zaupanje na vseh parlamentarnih volitvah v moderni dobi in katera tvori Hrvatsko Narodno Predstavništvo. To pa ne pomeni, da nisem za sodelovanje z ne-Hrvati. Prav jaz sem predsednik Hrvatskega gibanja za Evropsko sodelovanje, kjer Slovenci sploh ne sodelujejo, a kjer mi sodelujemo s Francozi, Nemci, Belgijci, Holanci, Italijani itd za ta cilj, da pride do sodelovanja svobodnih demokratskih narodov Evrope. Pri tem nam je glavno to, da mi tu sodelujemo neposredno a ne preko Beograda in preko raznih Fotičev, Puričev ali Kneževičev. Mi sprejmemo tudi vsako drugo sodelovanje, ampak samo kot enaki z enakimi.

Končno, omenjam še to, da je Radoje Knežević vendar priznal, kako so Srbijanci ministri za časa vojne najprej svečano z nami Hrvati sprejeli Banovino Hrvatsko, kasneje pa so enostavno te svoje podpise pogazili. G. Knežević vztraja pri obrambi tega samovoljnega in enostranskega akta, a pri tem pozablja, da se tistemu ki enostransko preklicuje svoj podpis kasneje ne verjame. Glede mojega senatorstva in nekakšnega podpiranja jugoslovanske kraljevske diktature, dodajam samo to,

da sem bil v tej dobi v emigraciji polnih 10 let od 1. 1929 do 1. 1939 in sem celo izdajal v Ženevi v Švici protidiktatorski časopis "Croatia". V Zagreb sem se vrnil na poziv predsednika Mačka, ko je prišlo do sporazuma. V devetem letu moje emigracije, L. 1938, pa so bile senatne volitve v Jugoslaviji, kjer sem bil izvoljen za senatorja v zagrebški oblasti. Meni ni bilo potrebno priti v parlament po ukaz. Bil sem izvoljen v vsak parlament Jugoslavije, kadar koli sem mogel biti kandidiran in to vedno kot kandidat na opozicijski listi Hrvatske Seljačke Stranke, medtem ko g. R. Knežević sploh ni bil izvoljen v parlament, a ima ambicijo govoriti v imenu Srbije.

V zvezi z najinim razgovorom mislim, da sem rekel vse, kar je bilo potrebno reči in da na eventualne nadaljnje pripombe ne bom več odgovarjal.

Z iskrenim pozdravom, Juraj Krnjevič" l.r.

CERKEV ŠE VEDNO PREGANJANA V JUGOSLAVIJI

Kljub temu, da je komunistična vlada Jugoslavije v zadnjem trenutku spremenila prvotno odredbo, da mora biti pokojni kardinal Stepinac pokopan v njegovi rojstni vasi in je pozneje dovolila, da ga pokopljejo v njegovi stolnici, se preganjanje Cerkve Pred kratkim so v drugi seriji in duhovnikov v Jugoslaviji nadaljuje.

odsodbi katoliških duhovnikov v Jugoslaviji obsodili šest duhovnikov in dva bogoslovca sremske škofije, češ da so delovali za vzpostavitev neodvisne Hrvatske. Preč. Ciril Kos je bil obsojen na sedem let, ostali na dveletni in pol.

Teden preje so obsodili hrvaškega frančiškana preč. R. Jeraka na 15 l. ječe, češ da je hotel odstraniti Titov režim.

• Zunanji ministri Avstralije je udaril v svojem govoru po komunistični frontni organizaciji "World Peace Movement" v zvezi z njenim sestankom v Melbourne zadnjega novembra. Prav tako je udaril tudi po "World Peace Congress-u", ki ga je imenoval orodje prvega.

Ali planirate PROGRAM O DRŽAVLJANSTVU?

Če Vaša skupina pripravlja program o državljanstvu za svoje člane, the Citizenship Branch (Oddelek za Državljanstvo) Vam bo rad pomagal, da bo isti zanimiv in uspešen.

The Citizenship Branch Vam —

daje brezplačne nasvete kako da pripravite prosvetni program za državljanstvo, pomaga Vam zbrati publikacije, filme, oglasilni kakor tudi drugi material, pomaga Vaši skupini najti vezi z drugimi skupinami, ki se zanimajo za program o državljanstvu.

Nikar ne čakajte — stopite v vezo z bilo katerim uradom Oddelka za Državljanstvo (The Citizenship Branch), katerih naslovi so nižje navedeni:

BRITISH COLUMBIA
Vancouver, 326 Howe Street
ALBERTA
Edmonton, 10138-100 "A" Street
SASKATCHEWAN
Saskatoon, Room 306, London Building.

MANITOBA
Winnipeg, 537 Dominion Public Bulding.
ONTARIO
Toronto, 1200 Bay Street.
London, 120 Queens Avenue.
Hamilton, 150 Main St. W. (P.O. Box 305)

QUEBEC
Montreal, 1247 Guy St., Quebec City, Palais Montcalm Room 24 "B", St. John St.

ATLANTIC PROVINCES
Moncton, N.B. 128 Highfield St.

Ellen L. Fairclough
Minister of Citizenship and Immigration

Novo politično gibanje med Slovenci

Za Novo leto smo dobili Slovenci nov politični program Slovenske demokratske zveze s pozivom za pristopanje k temu "vsenarodnemu gibanju Slovenske demokratske zveze" (letna članarina \$1.—). V okrožnici so dani naslednji naslovi: Tajništvo — Milan Zagar, 2 rue Mas-esnet, Strasbourg, France; predsedništvo: Stanko Savinšek, 6, rue des Valle, St. Mandé (Seine), France; referent za propagando — Ciril Guštin, 25, due du Porte Diner, Creteil, France.

Slovenska demokratska zveza (SDZ) pravi v svoji poslanici, da predstavlja "slovenske osamljene različnih idej in bivše politične pripadnosti", ki so se združili 1947 z namenom "dati svojemu narodu v času njegovih najtežjih preizkušanj prepotrebno moralno oporo ter na političnih in idejnih razbitinah preteklosti začeti z delom za svobodo, demokracijo in socialno pravičnost, za ohranitev kulturnih in narodnih svetinj in dobi kolektivnega barbarizma in komunističnega totalitarizma"

Program Točka 2 statuta pravi: "Zveza predstavlja gibanje za osvoboditev slovenskega naroda in skupne države Jugoslavije od komunističnega totalitarizma in enopartijske diktature, za popolno demokratizacijo narodno-političnega življenja slovenskega naroda, za zaščito in razvoj njegovih življenjskih virov in sredstev".

SDZ je politično izključujoča organizacija. Njeni člani ne morejo biti istočasno pripadniki še kake druge politične organizacije.

"Zveza stoji trdno na stališču narodne in upravno politične samostojnosti slovenskega naroda tudi v kakršnem koli drugem državno-političnem okviru. Popolna in svobodna samouprava mora biti osnova in gibalno narodnega življenja, ki deluje iz osnovnih edinic (občin) in okrajnih odborov do izvršne avtonomne vlade, ki je podrejena narodni skupščini" (točka 9).

SDZ je mneja, da se mora Jugoslavija ohraniti kot država, ki pa mora biti urejena kot federacija s sorazmerno udeležbo edinic pri osrednji upravi.

Gospodarski program, ki ga SDZ predlaga, "ni niti klasično liberalen, niti državno-diktatorski" (t. 14).

Še nekaj zanimivih iz parlamenta v Ottavi:

• Na vprašanje koliko nadur so naredili uradniki komisije za brezposelno zavarovanje, je delavski minister Hon. M. Starr odgovoril, da je bilo v koledarskem letu 1959 v tem uradu 148.397 in pol nadur.

• Po podatkih, ki jih je dal v Parlamentu minister za delo Hon. M. Starr, je bilo v Kanadi 21. januarja 1960 leta, 772.644 nezaposlenih, oz. takšnih, ki so iskali delo. Po izjavah opozicije bi številka ne smela presegati niti 200.000.

• Svetovna mednarodna razstava v Kanadi v letu 1967 bo po vsej verjetnosti v Montrealu.

• Kanada se poteguje za to, da bi zimske olimpijske igre leta 1968 bile v Zapadni Kanadi, najbrže v Banfu.

• Po izjavi ministra za Državljanstvo in Vseljevanje Hon. E. L. Fairclough v parlamentu, evropski begunci neprestano prihajajo v Kanado. V drugi polovici leta 1959 naj bi se bilo vse-lilo okrog 1400 ljudi brez državljanstva, poleg tistih 100 družin enim jetičnim članom, ki so bile prepeljane v Kanado pod pokroviteljstvom in finančno pomočjo Zunanjega Ministrstva kot kanadski doprinos k Mednarodnem begunskem letu.

